

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

DOSOFTEI

Psaltirea în versuri

LITERA

biblioteca școlarului

DOSOFTEI

PSALTIREA ÎN VERSURI

INTERNAȚIONAL

BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1624 *26 octombrie* se naște Dosoftei, mitropolitul (numele monahal al lui Dimitrie Barila), viitorul c[rturar, poet, traduc[tor, provenit dintr-o familie de negustori macedoneni. Originar de prin p[r]ile Sucevei, viitorul ierarh, pe numele laic Dimitrie, coboar[, se pare, din neam de mazili, ca fiu al lui Leonte Barila (B[ril[sau Boril]) =i al Mariei, zis[=i Misira. Doi fra'i ai s[i, Chiriac =i Vasile, sunt atesta[i la 1873 ca locuitori ai Sucevei, iar a unei surori — c[s[torit[cu unul +erbu.

Sunt pu[în l[murite]mprejur[rile]n care Dosoftei]mbr[iv[=eaz[cariera ecleziastic[: decisiv poate s[fi fost]ns[impulsul celor dint`i ]nclina[ii c[rtur[re=ti. R[zle\e, parvin din epoc[ =i informa[iile ce ]ng[duie reconstituirea primei perioade a form[r]ii sale spirituale, ca =i mai t`rziu a condi[iilor ce vor fi favorizat des[v`r=irea culturii sale umaniste. Opinia potrivit c[reia Dosoftei ar fi ]nv[at la Ia=i, la +coala domneasc[ de la Trei Ierarhi, ar fi sus[inut[ =i de m[rturia documentar[ ce confirm[ prelungirea afl[r]ii sale ]n ora=ul de re=edin\[ ca ierodiacon la Mitropolie. Aici se va fi sim[it ]nt`i atras =i]nr`urit de personalitatea mitropolitului Varlaam, ale c[rui ini[iative culturale le va prelua, f[c`ndu-le s[triumfe mai t`rziu deplin. Cuno=tin\ele sale]n domeniul limbilor vechi (elina, latina) sau al unor limbi =i culturi moderne (polon[, ucrainean[, rus[, neogreac) ar justifica ipoteza unor eventuale studii continuate]n Polonia, cum se crede la Lvov,]n =coala Fr[iviei ortodoxe.

1649 Dup[un r[stimp petrecut ca ieromonah la Probota (Probata), unde prezen[a sa este semnalat[, Dosoftei se impune, urc`nd treptele ierarhiei biserice=ti.

1658 Dosoftei se afl[ ]n fruntea episcopiei de Hu-i.

- 1659 Devine episcop de Roman. }n epoca p[storiei la Roman se na=te, probabil, prietenia sa cu Miron Costin, precum =i aceea cu Dositei Notara, viitorul patriarh al Ierusalimului, pe care }l }nt`lne=te }n 1664 la curtea din Ia=i a domnitorului Eustratie Dabija.
- 1665 }ncepe s[versifice *Psaltirea* care se va dovedi mai apoi capodopera sa poetic[.
- 1671 Ajunge mitropolit al Moldovei. }n acest[calitate va sprijini }n anii urm[tori politica antiturceasc[a lui +tefan Petriceicu.
- 1673 }n Polonia, la Uniev, se tip[re *Ps[ltire a sf`ntului proroc David (Psaltirea }n versuri)* =i *Preacinstitul Acatist =i Paradis al Preasf`n`itei N[sc[toare de Dumnezeu*, preluat[ de Dosoftei dup[ traduceri rom`ne=ti anterioare, con`n`nd numeroase pasaje de proz[ritmat[. (Lui Dosoftei i s-au atribuit }ns[, mai de cur`nd, =i o traducere anterioar[ a *Paradisului Prestitii*, scoas[ de sub tipar la Ia=i, probabil }n anii 1645—1649, }mpreun[ cu dou[ fragmente biblice, *Cuvinte =i jele la robie Ierusalimului, c`nd din Ierusalim la Vavilon i-au mutat Navuhodonosor }mp[rat, =i pomenire =i de n[paste ce-au n[pstuit acei doi gudec[tori pre Susana*, t[}lm[cite din slavon[, =i o introducere de 48 de versuri originale; din acest[perspectiv[este reconsiderat[=i data debutului s[u literar.)
- 1674 }n februarie }mpreun[cu domnitorul silit s[p[r]seasc[\ara dup[lupta de la Hotin (11 noiembrie 1673), }n preajma c[reia trecuse din tab[ra turcilor }n cea a hatmanului Jan Sobieski, Dosoftei se refugiaz[}n Polonia, unde r[m`ne p`n[}n 1675.
- 1675 La }nceputul anului el revine }n Moldova, unde, dup[o deten`ie de c`teva luni }n m[n]stirea Sf. Sava din Ia=i, redob`nde=te func[ia de mitropolit, probabil la interven[ia lui Dositei Notara pe l`ng[domnitorul Dumitra=cu Cantacuzino. Urmeaz[pentru Dosoftei un deceniu de intens[=i sistematic[activitate de traducere =i tip[r]ire a c[r]vilor de cult }n limba rom`n[. Necesitatea consacr[rii limbii poporului }n serviciul liturgic este }n\leas[ de el, ca =i mai }nainte de Varlaam, din perspectiva celui r`vnit progres cultural, menit a risipi ignoran[va („s[-n\leag[cre=tinii sfintele taine“ — deziderat promovat de Dosoftei, ca slujitor al bisericii, }n acord cu imperativele veacului, cu argumentele re`inute din tradi[ia *Scripturii*) =i a face accesibil[

cartea adresat[Întregii semin[iei „rum`ne=ti“ („tutinderea ce s[afl[Între-aceast[limb[pravoslavnic[“), mijloc de edificare a con=tiin[iei na[ionale.

1679 De sub tiparul reÎnfiin[at la Ia=i, la Trei Ierarhi, cu ajutorul me=terului Vasile Stadnicki din =coala tipografilor de la Uniev, apare, pentru Început În condi[ii modeste, *Dumnezeiasca liturghie*, tradus[din grece=te. Prin intermediul lui Iona=cu Bilevici, sol al domnitorului Gheorghe Duca În Rusia, Dosoftei ob[ține sprijinul lui Nicolae Milescu =i al patriarhului Moscovei, Ioachim, pentru cump[ararea unei noi tipografii. Dup[cum rezult[=i din scrisorile schimbate Între Ia=i =i Moscova În 1679, Milescu, de=i „desp[r[ut prin spa[tiu“, se dovede=te a fi r[mas legat suflete=te de Înf[ptuirile din var[, iar patriarhul Ioachim elogi[acum „minte[aleas[“, „În[eleapta oc`rmuire“ =i Îndr[zne[ele proiecte culturale ale mitropolitului.

1680 Prin str[daniile lui Dosoftei, sus[înute de Duca, În capitala Moldovei (unde, În 1680, va fi instalat[=i o tipografie greceasc[patronat[de patriarhul Dositei al Ierusalimului), vor continua s[se editeze de aici Înainte *Psaltirea de-n[eles a sf[ntului Împ[rat proroc David (Psaltirea slavorom`n[)*.

1681 Editeaz[un *Molit[ynic de-n[eles*.

1682—1686 Tip[re=te *Via[la =i petrecerea sf[in[ilor* (4 vol.), dintre care doar trei ap[arate integral (Dosoftei o traduce Încep`nd din 1658 dup[izvoare grece=ti =i medioslave, Îndeosebi dup[*Mineiele* lui Maximos Margunios =i edi[ia vene[ian[Glykis a *Mineielor* bizantine), edi[ia a doua a liturghierului, *Sf[nta liturghie* (pentru tip[rirea c[reia Dosoftei c[p[ta acordul patriarhului ecumenic din Alexandria, Partenie Prohoros) =i *Parimiile preste an* În 1683, poate =i un *Octoih*, r[mas neterminat, atribuit de asemenea lui.

1684 În ianuarie, În timpul scurtei reveniri În scaunul \[rii a lui +tefan Petriceicu, mitropolitului i se Încredin[eaz[o misiune diplomatic[În Rusia, de unde, preg[tit s[accepte suveranitatea \arului, domnitorul n[d]duia s[primeasc[ajutor Împotriva turcilor. Dosoftei este re[înut Îns[la Kiev, unde, invocat[fiind carantina Împotriva unei epidemii de cium[, este interogat =i constr`ns s[a=tepte r[spunsul la pet[ia adresat[\arului. Declara[ia pe care o face În fa[a autorit[ilor kievene

Îl arată hotărât, apărându-i cu stăruință cauza (exprimându-i rezerva față de promisiunile polonezilor „nestatornici“, Dosoftei atrăgea atenția asupra dezavantajelor ce le-ar prezenta pentru Rusia consolidarea puterii militare a turcilor în Moldova), părând de soarta țării, amenințând de „pierzarea cea din urmă“, și luptându-se în tăcută stăvila ce-i închidea călătoria. Între timp vizitează Lavra Pecerska și la cei aizeci de ani ai săi, se minunează cu candoare neprefăcută de miracolul conservării moaștelor adpostite în peșteri, impresii ce vor declanșa o rememorare cu virtuți literare, într-o notă, pe un volum din *Viața și petrecerea sfinților*. Cu aceeași neclintită speranță în izbândă popoarelor creștine asuprite în lupta comună împotriva „agarenilor“ întămpină Dosoftei campania din Moldova a regelui Sobieski, în 1686, an ce va marca însă dramatic ultima perioadă a existenței sale. Expediția euează și mitropolitul, care, spre deosebire de domnitorul Constantin Cantemir, trecuse fără de partea polonilor, întămpinându-l cu onoruri pe Sobieski la Iași la 16 august 1686, este nevoit să se retragă și el odată cu oștile regelui, ce părăsesc la 15 septembrie capitala Moldovei, incendiată. La plecare Dosoftei luă cu sine, poate din ordinul regelui polon, moaștele Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, precum și tezaurul și arhiva Mitropoliei — 396 de documente, unele purtând însemnările cărturarului care, în împrejurările tulburi prin care trecea țara, încearcă să le pună la adpost. Deși în Polonia Dosoftei le asigură, precaut, printr-un act de inventariere legiferat cu martori la 22 octombrie 1686, ele se vor răstăci definitiv în afara țării, în Moldova revenind, după demersuri repetate ale oficialităților, doar moaștele Sf. Ioan, un secol mai târziu. Refugiul la Stry și Zolkiew se transformă treptat pentru Dosoftei într-o semicaptivitate, despre care relatează corespondența sa cu Dositei al Ierusalimului din ianuarie 1691 și februarie 1693. În campaniile sale în Moldova, pentru a constrânge pe turci la o pace cât mai defavorabilă, întoarcerea lui Dosoftei (a cărui prezență în Polonia pare a conveni la un moment dat regelui în raporturile, lipsite de cordialitate, cu Constantin Cantemir) nu va mai fi cu puțin.

1688 Anii din urmă îi sunt umbriți de numeroase suferințe: grija pentru tezaur, somațiile repetate ale domnitorului Constantin Cantemir de

a reveni }n patrie =i imposibilitatea de a le da ascultare, anatema patriarhului Constantinopolului (dup} sinodul convocat la Ia=i }n 1688, Dosoftei este excomunicat =i depus din treapt}), ostilitatea clerului catolic =i unit din Zolkiew, nesiguran}ele =i lipsurile traiului zilnic =i, mai presus de toate, dorul de }ar}. Scrisorile sale din aceast} vreme sunt cu adev}rat patetice. Soli ai mitropolitului pribeag, ieromonahul Iona =i chelarul Andrei c}l}toresc }n Rusia, aduc`ndu-i c`te vreun dar }n bani sau }n bl}ni de samur din partea }arilor =i }ncuraj}rile patriarhului Ioachim.

1690—1691 Pentru a nu r}m`ne dator prietenilor, Dosoftei t}lm}ce=te, din limba greac} }n limba rus}, lucr}ri de interes teologic, ca *Istoria bisericeasc}* =i *Vedenia tainic}* a patriarhului Gherman al Constantinopolului (}n 1690), *}mpotriva ereziilor* de Simion, arhiepiscopul Tesalonicului (}n 1691), sau *Epistolele* lui Ignatie Teoforul, arhiepiscopul Antiohiei, pe care le trimite mitropolitului kievean Varlaam Iasinski =i patriarhului Ioachim, dovad} c} el intervine, cu prestigiul erudi}iei, }n polemica dogmatic} ce }mp}r}vea la acea dat} cercurile ortodoxe de la Kiev =i Moscova }n reprezentan}i ai curentului latin =i ai celui grec, tradi}ionalist.

1693 }n acest an Dosoftei ofer} de asemenea }arilor ru=i Ioan =i Petru Alekseevici, }ntr-o antologie trat`nd *Despre pref}cerea sfintelor taine*, c`teva traduceri din clasici ai literaturii patristice, ca Ioan Gur} de Aur, Efrem Sirul, Atanasie Sinaitul, }n speran}a c} ele ar putea fi tip}rite. }n Polonia Dosoftei traduce =i un fragment de tragedie renascentist}, cunoscut} de el }ntr-o prelucrare neogreac}, preocup}rile sale p}trunz`nd acum, surprinz}tor =i decisiv, }n sfera culturii laice, mai aproape }ntreb}rilor existen}ei nelini=titoare. (Rodica +uiu, *Dosoftei, mitropolitul* }n vol. *Dic}ionarul literaturii rom`ne de la origini p`n} la 1900*. Editura Academiei Rom`ne, Bucure=ti, 1979, p. 296—298).

13 decembrie. Departe de }ar}, la m}n}stirea Zolkiv, azi Nesterov (Ucraina), se stinge din via} marele Dosoftei — „introduc}torul limbii rom`ne }n bisericile Moldovei“ (D. Micu) =i „fondatorul poeziei rom`ne literare“ (B. P. Hasdeu), „primul poet rom`n de clas} european“ (I. C. Chi}imia).

- 1974 Aniversarea 350 de la nașterea celui „dint`i poet“ al neamului. Apare *Psaltirea în versuri*, editat[ la Iași de c[tre Mitropolia Moldovei și Sucevei. Ediție critic[ de N. A. Ursu cu reproducerea paralel[ a originalului fotocopiata. Cu un cuv`nt înainte de }nalt Prea Sfin`itul Iustin Moiescu, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.
- 1978 La Editura Minerva, București, este tip[rit[cartea: Dosoftei, *Opere*, 1, *Versuri*. Ediție critic[de N. A. Ursu. Studiu introductiv de Al. Andreescu.
- 1980 Mitropolia Moldovei și Sucevei scoate de sub tipar volumul Dosoftei, *Dumnezeiasca liturghie*, 1679. Ediție critic[de N. A. Ursu. Cu un studiu introductiv de }nalt Prea Sfin`itul Teoctist, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.
- 1989 La Chișinău, în Editura *Literatura artistică* vede lumina tiparului ediția Dosoftei, *Opere poetice* (cu litere rusești). Selecție, comentarii și postfa[de Pavel Balmu.
- 1998 Editura Chișinăuian[*Litera* tip[re-te în colecția „Biblioteca școlară-lui“ capodopera dosofteian[*Psaltirea în versuri*. Ediția selectiv[mai cuprinde un *Tablel cronologic* și un bogat florilegiu de referințe critice privind activitatea literar[și umanist[a mitropolitului și creatorului versului românesc cult.